RAW/RAPE
ร่อ... แร่

Rama IX Art Museum Foundation

by Pichaya Khunnawat

8 March - 15 April 2007

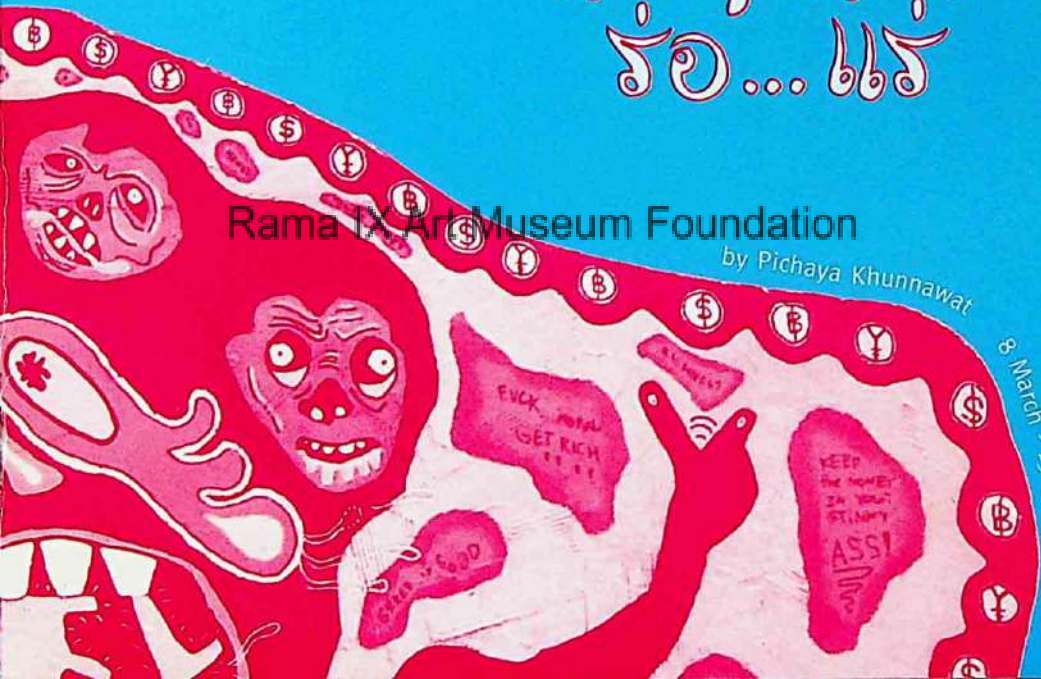

Rama IX Art Museum Foundation

RAW/RARE

ร่อ...แร่

Pichaya Khunnawat

8 March - 15 April 2007

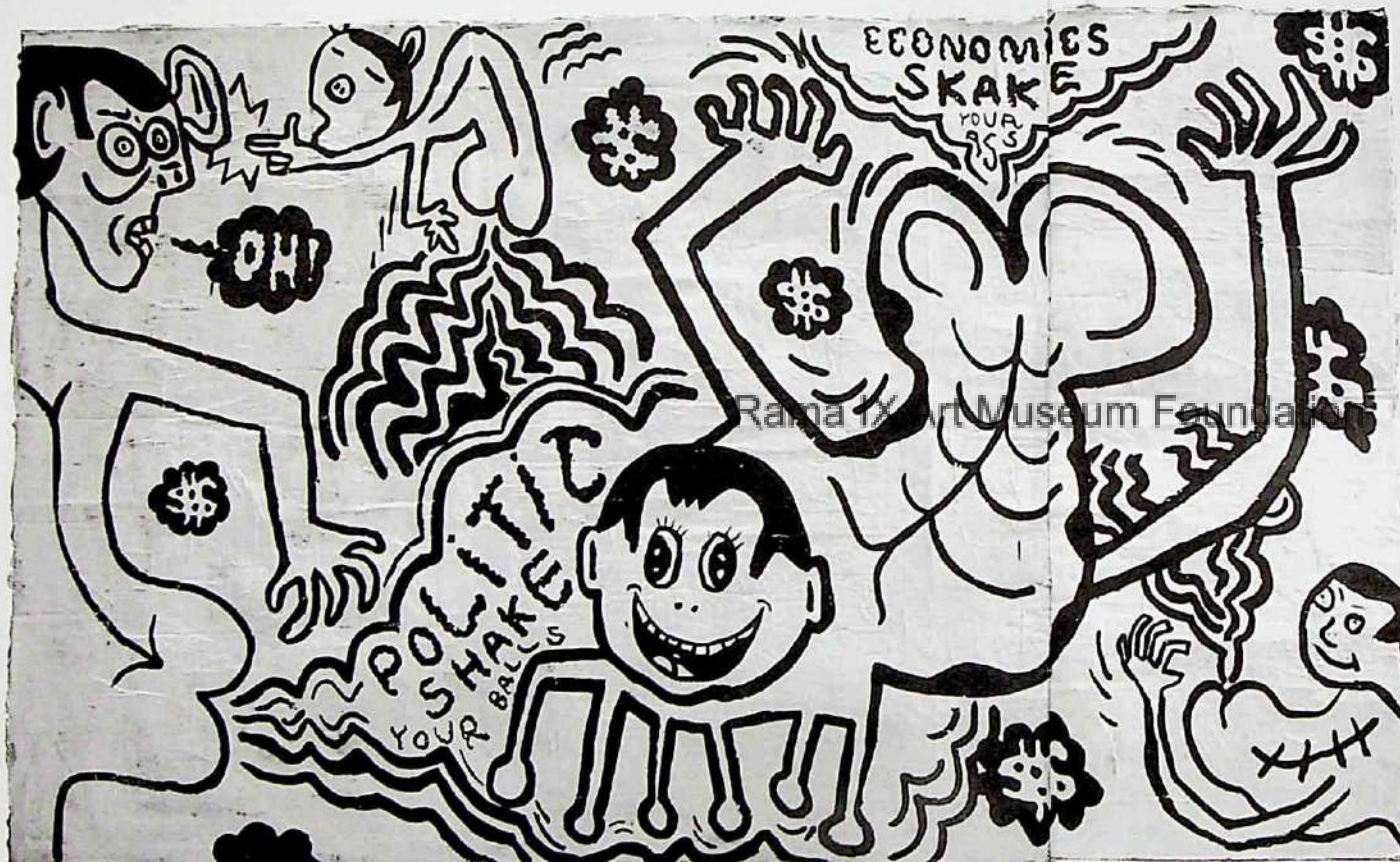

Rama IX Art Museum Foundation

Shake Your Ass!
155 x 260 cm.
acrylic on paper

1

ที่รักจำ

ในบทสนทนาหลายต่อหลายครั้ง เราอาจจะพบอยู่บ่อยๆ ว่า เวลาเรามองดูภาพวาด เรามักที่จะพิจารณามันผ่านประสบการณ์ว่า มันเป็นไปได้หรือไม่ที่ว่าภาพวาดเหล่านั้นมีที่มาจากบางสิ่งบางเรื่อง โดยเฉพาะการมองมันในความเชื่อมโยงที่มันมีต่อความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ

ภาพวาดหรือจิตรกรรมในสังคมที่ไม่ใช่ [illegible] ดินแดนที่เรียกว่า "ตะวันตก" อย่างบ้านเรา หรือรวมถึงเพื่อนบ้านรอบๆ เรา ที่ได้รับอิทธิพลจากลัทธิสมัยใหม่นิยมแบบตะวันตก (เพราะมันมาเป็นแพ็คเกจเดียวกัน) รวมทั้งศิลปะสมัยใหม่ด้วยนั้น ดูจะเป็นการยากที่จะไม่อ้างอิงถึงความสัมพันธ์ดังกล่าว และบางครั้งมันยังทำให้ภาพวาดดูดีมีความซอบธรรมมากกว่าการมองด้วยสายตาที่ปราศจากมุมมองตะวันตกเองเสียอีก นั่นอาจเป็นเพราะว่าเราหลายๆ คนชอบที่จะมองและถูกมองอย่างนั้น

Rama IX Art Museum Foundation

My Honey

After several conversations, we may realize that we see a painting through our own understanding of art history. Paintings in non-Western society are influenced by Western modernism as well as modern art. So it is difficult to see an art work without referencing it to Western art history. Maybe we do this just to legitimize the painting via our understandings, because that way it seems more concrete and easier to grasp. I assume that it is unavoidable for many people to view Pichaya's paintings in reference to Western art history.

From an early stage, canvas and paper have been Pichaya's preferred surface, but he also experiments widely with all shapes, sizes and techniques. Since the

2

3

ไม่ว่าจะเพราะว่ามันดูมั่นคงและจับต้องได้ง่ายกับ
อะไรที่ได้เคยถูกทำมาก่อนแล้ว

ผมทึกทักเอาเองว่า ภาพวาดของพิชยะก็หลีกเลี่ยง
เรื่องความเชื่อมโยงในความสัมพันธ์เหล่านี้ได้ยาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสายตาของอีกหลายๆ คน

สำหรับพิชยะ ในช่วงขั้นตอนแรกๆ ก็คงเหมือนๆ
กับจิตรกรทั่วๆ ไปที่ชอบที่จะทำงานบนกระดาษ
หรือผ้าใบขาวๆ และทดลองวัสดุไปเรื่อยๆ ตามแบบ
ที่นักคิดนักทดลองรุ่นใหม่ชอบทำและถูกสอนให้ทำ
ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของรูปทรง ขนาด เทคนิค ฯลฯ
หากวัสดุที่เขาเริ่มที่จะให้ความสนใจในระยะหลังๆ
นั้นกลับเป็นวัสดุที่หาง่ายๆ อย่างกล่องกระดาษ
ลูกฟูก เศษกระดาษที่ค่อยๆ แทรกเข้ามาทีละน้อย
ระหว่างการทำงานในชุด "ร่อ ... แร่" นี้

จะว่าไปแล้วกระดาษลังนี้ยังเป็นวัสดุที่มีสาระสำคัญ
ในการนำมาพิจารณาร่วมกับแนวคิดของเขาที่มีต่อ

Rama IX Art Museum Foundation

beginning of last year, he slowly started experimenting with carton box paper, probably almost at the same time as he started formulating his ideas about this series.

In this series, the carton box paper is portrayed as very sensual material, considering the relationship between the ideas in his work and the context of the exhibiting space. It feels ironic and alive, despite that on the other hand it may look banal.

With their figures, shapes, and materials, his artworks are more like sculptures than paintings. The companionship between painting and sculpture go together although they are still two-dimensional. The characters used in Pichaya's works look

หัวเรื่อง ที่รวมไปถึงบริบทของพื้นที่แสดงงานด้วย มันดูมีชีวิตชีวาและประชดประชันไปพร้อมๆ กัน แม้ว่าในบางแง่มุมมันอาจจะดูซ้ำซากและจำเจ

หากพิจารณาจากรูปแบบ รูปทรง และวัสดุแล้ว ภาพวาดของพิชยะหลายๆ ชิ้นยังดูเป็นวัตถุที่คล้ายกับประติมากรรมอีกด้วย ทั้งๆ ที่มันยังคงความเป็นสองมิติไว้อย่างเหนียวแน่น ตัวคาแรคเตอร์ที่เขาใช้ดูละม้ายคล้ายคลึงกับตัวตุ๊กตุ๋ยอะไรที่เห็นบ่อยๆ ในงานโฆษณา หรืองานกราฟฟิตี้เชิงพาณิชย์ หรือตัวประหลาดที่มีหลายๆ ขาแกว่งไปมา ปากกว้าง ไม่มีหู มีแววตาที่ดูสับสนระหว่างความเอาจริงเอาจังกับความตลกขบขัน ซึ่งตัวตุ๊กตุ๋ยเหล่านี้แฝงภาพลักษณ์ของคนบางคน บางครั้งดูเหมือนจะเป็นตัวของเขาเอง บางคราวก็ดูเหมือนใครบางคนที่พิชยะอยากจะไปพูดคุยด้วย

นอกจากตัวตุ๊กตุ๋ยเหล่านี้ ยังมีเรื่องอีกองค์ประกอบหนึ่งในผลงานชุดนี้ นั่นคือ "เงื่อนเวลา" ที่สะท้อน

similar to what appears in advertising; or in figures of commercial graffiti art; or as aliens with their running legs, lack of ears, wide mouth, and eyes that often confuse us with a conflicting message of seriousness and amusement at the same time. On the other hand, these figures might signify someone's images, maybe himself, or another that he had a dream about or that he imagined to have a conversation with.

Rama IX Art Museum Foundation

However, there is also another element that comes to play with this series, an element of time that presents the reality of the situation of what has been happening during the past few years in Thailand. The ideas began from what changes he has seen in culture -- money culture.

Rama IX Art Museum Foundation

ข้อเท็จจริงบางประการของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในรอบ 2-3 ปีที่ผ่านมาในบ้านเมืองเรา ในฐานะผู้สังเกตการณ์ พิชยะเห็นความเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างในแง่มุมทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมในเรื่องของ "เงิน" ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมี การใช้ คุณค่า มูลค่า ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมในเรื่องของเงินนี้มีปฏิสัมพันธ์กับโครงสร้างทางสังคมในลักษณะที่สลับซับซ้อนอย่างคาดไม่ถึง โดยที่มีระบบที่ชอบธรรมอย่างการบริโภคเป็นตัวเร่งและตัวสนับสนุน บวกกับผู้นำที่มีภาพลักษณ์ของเงินตราและพฤติกรรมที่แฝงด้วยเล่ห์เหลี่ยมซึ่งกลายมาเป็นแบบอย่างของการที่คนยุคต่อๆ มาต้องการที่ลอกเลียน

ในยุคสมัยของความสลับซับซ้อนของความขัดแย้งในลัทธิทุนนิยม และกระบวนการก้าวไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่ถูกกระทำในช่วง 5-6 ปีที่ผ่านมา ได้สร้างธรรมชาติใหม่ของการจับจ่าย การบริโภคที่สวนทางกับความเป็นปกติธรรมดาและความมีสติ

Changes in money culture interact with the social structure in complicated ways. The system of consumption supported this. Also the leader became a role model for quirky behavior and the money image for new generations to imitate.

During the era of multi-layer contradiction of capitalism and democratization, what has steadily been established in the past 5-6 years was the new nature of spending and consuming, against ordinariness and sobriety. The public policy was geared to feeding new habits to people, creating conflict and contradiction. It was not the fight between the rich and the poor like it has been throughout history, but it was the fad culture where the rich and the poor share in common these new want -- attitudes within the re-interpretation itself.

8

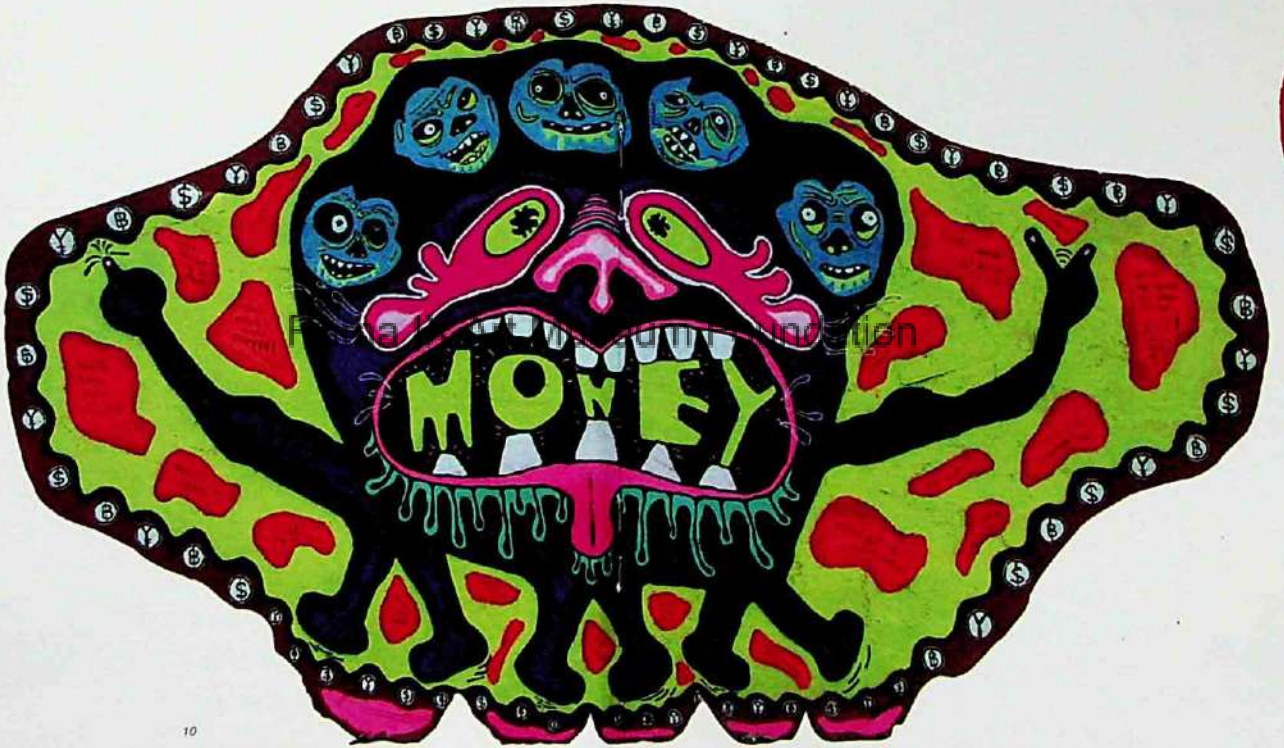

10

11

9

12

นโยบายสาธารณะต่างๆ ถูกนำมาใช้ในการบ่มเพาะนิสัยใหม่ๆ แก่ผู้คน สร้างความขัดแย้งและความขัดกัน ซึ่งมันไม่ใช่การต่อสู้ระหว่างความรวยและความจนอย่างที่เคยอีกต่อไป แต่มันเป็นวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความนิยมคลั่งไคล้ ที่ไม่ว่าคนรวยหรือคนจนก็ล้วนจมลงไปกับทัศนคติของความอยากแบบใหม่นี้ได้โดยมีข้ออ้างที่จะมองมันใหม่ในมุมมองของตัวเอง

... การเปลี่ยนแปลงในวันที่ 19 กันยายนที่ผ่านมา แม้ในแง่มุมหนึ่ง มันได้สลายความเจริญในลักษณะดังกล่าวมาสู่ความอ่อนน้อม (แบบพอเพียง) และมารยาทที่ถูกละเลย หรืออีกนัยหนึ่งคือจริยธรรม ...
แล้วยังไงต่อ ที่รัก

อรรมย์ ฟองสมุทร
23 กุมภาพันธ์ 2550

... The coup d'etat on 19 September 2006, in one dimension has converted this consumption culture into one of modest growth (sufficiency) and manners (ethics). Then, what's next -- my honey ?

13

Ark Fongsmut
23 February 2007

edited by Felix Poon

Queen Sirikit Art Museum Foundation

14

15

Rama IX Art Museum Foundation

16

17

18